



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

# **Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

**Nepveu, François**

**Monachii, 1709**

Dies 13. De frequenti confessione.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

DIES XIII.  
De frequenti Confessione.

## I.

SI non peccares, Confiteri non deberes; verum si frequenter peccas, frequenter confiteri te oportet. Cur ergo Confessionem tuam in aliud tempus reijcis? quò diutiùs eam differes, eò magis crescet eam differendi desiderium; pluresque, ut videtur, vitæ noxas delendi causas habebis. Quò diutiùs differes, eò magis peccatorum tuorum augebis numerum; & quod inde sequitur, difficilius tibi accidet eorum recordari. Si verò eorum oblivisceris, credisne, fore, ut DEUS eorum obliviscatur? credisne, fore, ut oblivio, quam evitare, vel prævertere potuisti, & quæ negligentia voluntaria, & flagitiosæ prolationis est effectus, coram DEO excuset? si hoc ita se haberet, plus non esset necessarium, quàm in frequeranda confessione negligentem esse, ad eam reddendam faciliorem.

II. éstne bona dispositio ad Confessionis sacramentum ritè obeundum; si hoc rariùs obeas? ánne opus quoddam bene facere

ccre

cere discimus, si id raro exercemus? *anne Februarius.*

bonam pœnitentiæ agendæ consuetudinem contrahes, si non nisi semel in anno vitæ noxas confessione deleas. éstne bona dispositio ad morbi curationem? semper differre remedium, eoque non uti, nisi morbo jam inveterato, & medelam vix non respuente? Credisne, difficultates ob hanc dilationem imminui, an non potius ingravescere vides? peccata radices agent, consuetudines roborabuntur, & voluntas debilitabitur. An non experientia tibi demonstrat, insigne medium esse in magna conscientia puritate vivendi, si multoties usurpes remedium, quod non nisi ad se purificandum fuit institutum. Si natura aliunde jam imbecillis malignis humoribus obruitur, remediorum virtuti subvenire vix potest.

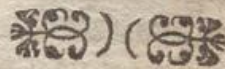
III. Si conscientiam tuam peccato mortali oneratam sentis, cur non actutum hoc onus excutere laboras? Valde enim id grave est, cum ejus ponderi Deus ipse succubuerit. Valde funestum est; cum ejus Centrum sit Infernus, quod continuo tendit & quod certo te secum trahet, si eo te non exoneris. Si longo tempore in peccato tuo perseveras, familiaritatem cum eo contrahes, quâ periculosius nihil est. Quò

Februarius, enim diutiùs id tibi vicinum est, eò familiarior eidem evades, adeò, ut illud sine horrore intuearis, & sine difficultate toles, imò tunc demum eo te liberandi difficultatem experiaris. Præterea peccatum, dum animam tuam occidit, te incapacem reddit, aliquid boni ad vitam æternam consequendam præstandi. Omnia opera, quantumvis bona videntur mortua sunt, & nullius meriti ad salutem obrinendam. Quanta jactura! Quot bona opera in hoc statu facis, totidem æternitates beatas perdis. Quanta infelicitas, tantas jacturas facere! sed quantò adhuc major infelicitas, ijs non moveri! nec alibi laborare, ut eas prævertas!

*Statue, nunquam diu in peccato mortali vivere, sed potius, ut primùm potes, per veram Confessionem eo te exonerare.*

Ante mortem confitere; à mortuo, quasi nihil perit confessio. *Eccli 17. v. 26.*

Times confiteri, qui non confitendo esse non potes occultus; damnaberis tacitus, qui posses liberari confessus. *Aug.*



DIES